

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

59. aastakäik

21. november 2016

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2016/C 428/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2016/C 428/02	Kohtuasi C-87/16 P: Kenzo Tsujimoto 11. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 2. detsembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-528/13: Kenzo <i>versus</i> EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Kohtuasi C-344/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 21. juunil 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB <i>versus</i> DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Kohtuasi C-417/16 P: August Storck KG 27. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-806/14: August Storck KG <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	3
2016/C 428/05	Kohtuasi C-437/16 P: Wolf Oil Corp.-i 4. augustil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ainukohtunik) 1. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-34/15: Wolf Oil Corp. <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	4
2016/C 428/06	Kohtuasi C-447/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Roland Becker <i>versus</i> Hainan Airlines Co. Ltd	5

2016/C 428/07	Kohtuasi C-448/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan versus Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Kohtuasi C-467/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Stuttgart (Saksamaa) 22. augustil 2016 – Brigitte Schlömp versus Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Kohtuasi C-470/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 22. augustil 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited ja Maura Sheehy versus An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Iirimaa ja Attorney General	7
2016/C 428/10	Kohtuasi C-475/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Protodikeio Rethymnis (Kreeka) 17. augustil 2016 – kriminaalasi K süüdistuses	8
2016/C 428/11	Kohtuasi C-482/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) 7. septembril 2016 – Georg Stollwitzer versus ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Kohtuasi C-484/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Taranto (Itaalia) 8. septembril 2016 – kriminaalasi Antonio Semeraro süüdistuses	12
2016/C 428/13	Kohtuasi C-487/16 P: Telefónica S.A. 11. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 28. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/13: Telefónica versus komisjon	12

Üldkohus

2016/C 428/14	Kohtuasi T-167/14: Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – Søndagsavisen versus komisjon (Riigiabi — Kirjalikule meediale antud tootmise ja innovatsiooniabi — Otsus vastuväiteid mitte esitada — Otsus tunnistada riigiabi siseturuga kokkusobivaks — Huvitatud isikute menetlusõigused — Tösisete raskuste puudumine — Põhjendamiskohustus)	14
2016/C 428/15	Kohtuasi T-350/15: Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – Perry Ellis International Group versus EUIPO – CG (p) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Taotlus registreerida Euroopa Liidu kujutismärk, mida võidakse tajuda p-tähena — Varasemad Euroopa Liidu ja siseriiklikud kujutismärgid P PROTECTIVE ja P — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	14
2016/C 428/16	Kohtuasi T-461/15: Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – Guccio Gucci versus EUIPO – Guess? IP Holder (nelja omavahel põimunud G kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Nelja omavahel põimunud G-d kujutav Euroopa Liidu kujutismärk — Varasem Euroopa Liidu, siseriiklik ja rahvusvaheline kujutismärk G — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	15
2016/C 428/17	Kohtuasi T-753/15: Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – Guccio Gucci versus EUIPO – Guess? IP Holder (nelja omavahel põimunud G kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Nelja omavahel põimunud G-d kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Varasem Euroopa Liidu ja rahvusvaheline kujutismärk G — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	16
2016/C 428/18	Kohtuasi T-600/15: Üldkohtu 28. septembri 2016. aasta määrus – PAN Europe jt versus komisjon (Tühistamishagi — Taimekaitsevahendid — Toimeaine sulfoksaflor — Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisasse kandmine — Otsese mõju puudumine — Vastuvõetamatus)	16

2016/C 428/19	Kohtuasi T-635/16: 1. septembril 2016 esitatud hagi – IPA <i>versus</i> komisjon	17
2016/C 428/20	Kohtuasi T-653/16: 19. septembril 2016 esitatud hagi – Malta <i>versus</i> komisjon	18
2016/C 428/21	Kohtuasi T-654/16: 13. septembril 2016 esitatud hagi – Foshan Lihua Ceramic <i>versus</i> komisjon	19
2016/C 428/22	Kohtuasi T-686/16 P: 23. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 18. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas F-68/15, Possanzini <i>versus</i> Frontex	19
2016/C 428/23	Kohtuasi T-713/16: 7. oktoobril 2016 esitatud hagi – Fair deal for expats jt <i>versus</i> komisjon	20

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2016/C 428/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 419, 14.11.2016

Eelmised väljaanded

ELT C 410, 7.11.2016

ELT C 402, 31.10.2016

ELT C 392, 24.10.2016

ELT C 383, 17.10.2016

ELT C 371, 10.10.2016

ELT C 364, 3.10.2016

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Kenzo Tsujimoto 11. veebruaril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda)
2. detsembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-528/13: Kenzo versus EUIPO – Tsujimoto (KENZO
ESTATE)**

(Kohtuasi C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Apellant: Kenzo Tsujimoto (esindajad: advokaadid A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken)

Teised menetlusosalised: Kenzo, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kümnes koda) tunnistas 21. juuli 2016. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 21. juunil 2016 – Die Länderbahn
GmbH DLB versus DB Station & Service AG**

(Kohtuasi C-344/16)

(2016/C 428/03)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Die Länderbahn GmbH DLB

Kostja: DB Station & Service AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt raudteeinfrastruktuuri kasutaja, kellelt raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja nõuab tsiviilkohtus kasutustasu maksmist, või kes taotleb kasutustasu tagastamist, võib tugineda sellele, et raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja poolt kehtestatud tasu kindlaksmääramine ei ole toimunud õiglase aránagemise kohaselt, on kooskõlas direktiivi⁽¹⁾ sätetega, mis käsitlevad raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja majandamise sõltumatust (artikli 4 lõiked 1, 4 ja 5), maksustamis põhimõtet (artiklid 7-12) ja reguleeriva organi ülesandeid (artikkel 30)?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas siis on direktiivi nimetatud sätetega kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt on kohtul, kes jõuab järeldusele, et kindlaksmääratud tasu ei ole õiglane, õigus ja kohustus määrata selle asemel maksta tulev tasu kohtuotsusega kindlaks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiiv 2001/14/EÜ, raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT. L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404).

August Storck KG 27. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-806/14: August Storck KG versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: August Storck KG (esindajad: *Rechtsanwalt I. Rohr* ja *Rechtsanwalt P. Goldenbaum*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 10. mai 2016. aasta otsus asjas T-806/14
- tühistada apellatsioonikoja otsus asjas R 0644/2014-5, teise võimalusena saata asi vajaduse korral Üldkohtusse tagasi
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellandi poolt Euroopa Kohtus, Üldkohtus ja apellatsioonikojas kantud kulud.

Väited ja peamised argumendid

I. Esimene tühistamisalus: määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine – väärade kriteeriumide kohaldamine

1. Üldkohus seadus kaubamärgi eristavuse tingimuseks ekslikult, et see „erineb märkimisväärselt selle sektori standardist või tavast“. Ta kohaldas testi, mida kasutatakse ruumiliste kaubamärkide jaoks, mis koosnevad kaupade endi välimusest ilma sõnalise või graafilise osata, see test on aga range kui tavaliste kaubamärkide suhtes kohaldatav test. Seda testi ei oleks tohtinud kohaldada, kuna taotletav kaubamärk on kahemõõtmeline kaubamärk, mis sisaldab graafilist osa. Rangema testi kohaldamine on vastuolus väljakujunenud kohtupraktikaga.
2. Üldkohus eksis, kui tugines oma järeldustes kohtuotsusele *Storck vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-25/05 P, EU: C:2006:422. See kohtuasi ei ole kuidagi võrreldav käesoleva kohtuasjaga, kuna see puudutas graafilise või sõnalise osata (pakendatud) kaupa.
3. Sõna- või kujutismärkidele kohaldatavatest eeskirjadest rangemate eeskirjade kohaldamine ei ole ka põhjendatud, kuna taotletava kaubamärgi ulatus on veelgi kitsam kui oleks üksnes graafilisest osast koosneva registreeringu ulatus. Rangemaid eeskirju kohaldades rikkus Üldkohus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b, mis sätestab, et ei registreerita (üksnes) kaubamärke, millel puudub eristusvõime.

- II. Teine tühistamisalus: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine – sihtotstarbelisuse põhimõte kohaldamata jätmine
4. Üldkohus käsitas asjaomaseid kaupu liiga üldiselt odavate, igapäevaste tarbekaupadena, mille ostmisele ei eelne pikka järelemõtlemisaega. Seetõttu jõudis Üldkohus vääralt järeldusele, et asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste on väike, eriti kui arvestada pakendi välimust.
 5. Üldkohus oleks pidanud viima läbi analüüsi selle kohta, mis on tarbijate tähelepanelikkuse aste ja millist rolli konkreetne vastava kaubamärgiga tähistatud pakend mängib seoses konkreetsete kaupadega (nimelt kondiitritooted, šokolaad, šokolaaditooted, pagaritooted ja jäätised). Üldkohus ei arvestanud eriomase olukorraga, milles asjaomaseid kaupu ostetakse.
 6. Üldkohus jättis sihtotstarbelisuse põhimõte kohaldamata, kui ei võtnud asjaomaste kaupade eripära arvesse. Kui Üldkohus oleks teinud seda nõuetekohaselt, oleks ta arvestanud sellega, et asjaomaste kaupade tarbijad pööravad suurt tähelepanu pakendi värvile, kujule ja kujundusele. Asjaomaste kaupade tarbijatel ei oleks mingitki raskust identifitseerida kaupade allikas ainuüksi joonte, värvi ja kuju kombinatsiooni põhjal, mida taotletav kaubamärk hõlmab.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Wolf Oil Corp.-i 4. augustil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ainukohtunik) 1. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-34/15: Wolf Oil Corp. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Wolf Oil Corp. (esindajad: advocaat P. Maeyaert, advocaat J. Muyldermans)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 1. juuni 2016. aasta otsus kohtuasjas T-34/15
- jätta EUIPO ja menetluse astuja esimeses kohtuastmes kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Wolf Oil kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant (Wolf Oil) palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu 1. juuni 2016. aasta otsus kohtuasjas T-34/15 (vaidlustatud kohtuotsus), millega Üldkohus jättis rahuldamata Wolf Oil hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 31. oktoobri 2014. aasta otsuse peale (asi R 1596/2013-5). Apellatsioonkaebust põhjendab apellant kahe väitega.

Esimese väitega vaidlustab Wolf Oil vaidlustatud kohtuotsuse selle põhjenduse ebapiisavuse ja tõendite moonutamise tõttu, kuna kohtuotsuses on jäetud tähelepanuta mitu Wolf Oili argumenti ja vastuolu, millele ta viitas väites, mille kohaselt EUIPO kohaldas vääralt Euroopa Liidu kaubamärgimääruse (¹) (viimati muudetud määrusega 2015/2424 (²)) (edaspidi „kaubamärgimäärus“) artikli 8 lõike 1 punktis b sätestatud segiajamise tõenäosust.

Teises väites toob Wolf Oil esile, et vaidlustatud kohtuotsus on vastuolus kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punktiga b, kuna selles on väärtalt kohaldatud segiajamise tõenäosuse põhimõtteid. Teine väide jaguneb kolme ossa. Teise väite kahe esimese osa kohaselt on väärtalt kohaldatud Üldkohtu ja Euroopa Kohti praktikas väljakujundatud eeskirju, mille kohaselt võivad kahe kaubamärgi kontseptuaalsed erinevused olla nende visuaalsetele ja foneetilistele sarnasustele teatud määral vastukaaluks. Teise väite kolmanda osaga vaidlustatakse vaidlustatud kohtuotsus segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamisel kaubamärkide kaubanduses tegelikku kasutamise arvesse võtmata jätmise tõttu.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT L 341, lk 21)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Roland Becker versus Hainan Airlines Co. Ltd

(Kohtuasi C-447/16)

(2016/C 428/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Roland Becker

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Hainan Airlines Co. Ltd

Eelotsuse küsimus

Kas kahest lennust koosneva reisijateveo korral ilma märkimisväärse ooteajata lennujaamades ümberistumisel tuleb esimese etapi lennu väljumiskohta pidada asjaomase kohustuse täitmise kohaks määruse (EÜ) nr 44/2001 ⁽¹⁾ artikli 5 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses ka juhul, kui hagi esitatud hüvitisnõue vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽²⁾ artiklile 7 tugineb lennu teisel etapil esinenud häirele ja hagi on suunatud lennuettevõtja vastu, kellega oli sõlmitud veoleping ja kes teostas küll lennu teise, kuid mitte esimese etapi?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04 lk 42).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan versus Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Kohtuasi C-448/16)

(2016/C 428/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hagejad ja kassatsioonkaebuse esitajad: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001⁽¹⁾ kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et mõiste „lepinguga seotud asjad“ hõlmab ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽²⁾, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 7 alusel esitatud hüvitisnõuet tegeliku vedaja vastu, kes ei ole asjaomase lennureisija lepingupartner?
2. Kui määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkt 1 on kohaldatav:

Kas kahest lennust koosneva reisijateveo korral ilma märkimisväärse ooteajata lennujaamas ümberistumisel tuleb reisija lõppsihtkohta pidada asjaomase kohustuse täitmise kohaks määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses ka juhul, kui hagi esitatud hüvitisnõue vastavalt määruse nr 261/2004 (EÜ) artiklile 7 tugineb lennu esimesel etapil esinenud häirele ja hagi on suunatud lennu esimese etapi teostanud lennuettevõtja vastu, kes ei ole veolepingu pool?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

⁽²⁾ ELT L 46, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Stuttgart (Saksamaa) 22. augustil 2016 – Brigitte Schlömp versus Landratsamt Schwäbisch Hall

(Kohtuasi C-467/16)

(2016/C 428/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Brigitte Schlömp

Kostja: Landratsamt Schwäbisch Hall

Eelotsuse küsimus

Kas Šveitsi õiguse alusel tegutsev lepituskomisjon on samuti „kohus“ Luganos 30. oktoobril 2007 allkirjastatud tsiviil- ja kaubandusajades kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni⁽¹⁾ (edaspidi „2007. aasta Lugano konventsioon“) artiklite 27 ja 30 tähenduses?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2008. aasta otsus 2009/430/EL tsiviil- ja kaubandusajades kohtualluvuse ja neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni sõlmimise kohta (ELT L 147, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 22. augustil 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited ja Maura Sheehy versus An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Iirimaa ja Attorney General

(Kohtuasi C-470/16)

(2016/C 428/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa kõrgem kohus)

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitajad: North East Pylon Pressure Campaigning Limited ja Maura Sheehy

Teised menetluspooled: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Iirimaa ja Attorney General

Eelotsuse küsimused

1. Võttes arvesse liikmesriigi õigussüsteemi, kus seadusandja ei ole sõnaselgelt ja lõplikult sätestanud, millises menetluse etapis tuleb otsus vaidlustada, ning kus kohus peab selle iga konkreetse taotluse puhul vastavalt üldise õiguse normidele eraldi kindlaks määrama, siis kas direktiivi 2011/92/EL⁽¹⁾ artikli 11 lõikes 4 sätestatud tingimus, et menetlus ei tohi olla „üle jõu käival kulukas“, kehtib liikmesriigi kohtu menetluse suhtes, mille eesmärk on teha kindlaks, kas asjaomane taotlus on esitatud õiges etapis?
2. Kas direktiivi 2011/92/EL artikli 11 lõikes 4 sätestatud nõue, et menetlus ei tohi olla „üle jõu käival kulukas“, kehtib sellise otsuse, tegevuse või tegevusetuse õiguspärasust (liikmesriigi või liidu õiguse alusel) kontrolliva kohtumenetluse kõikide elementide kohta, mille suhtes on kohaldatavad direktiivi üldsuse kaasamist käsitlevad sätted, või sellise vaidlustuse üksnes liidu õigust puudutavate elementide kohta (või konkreetset ainult vaidlustuse nende elementide kohta, mis on seotud küsimustega, mis puudutavad direktiivi üldsuse kaasamist käsitlevaid sätteid)?
3. Kas direktiivi 2011/92/EL artikli 11 lõikes 1 kasutatud sõnad „otsus[ed], seadus[ed] ja tegevusetu[s]“ hõlmab teostusloa menetluse käigus tehtud haldusotsuseid, olenemata sellest, kas sellised haldusotsused määravad pöördumatult ja lõplikult kindlaks poolte õigused?
4. Kas liikmesriigi kohus peaks tõhusa kohtuliku kaitse tagamiseks liidu keskkonnaõiguse kohaldamisalasse kuuluvates valdkondades tõlgendama liikmesriigi õigust võimalikult suurel määral kooskõlas Arhusis 25. juunil 1998. aastal sõlmitud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni artikli 9 lõikes 3 sätestatud eesmärkidega a) menetluses, mille raames kontrollitakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määruse (EL) nr 347/2013⁽²⁾ (üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta) alusel ühishuviprojektina määratletud projekti teostusloa menetluse õiguspärasust, ja/või b) menetluses, mille raames kontrollitakse projekti teostusloa menetluse õiguspärasust, kui projekt mõjutab nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivis 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) sätestatud Euroopa ala?
5. Kui 4. küsimuse punktidele a ja/või b tuleb vastata jaatavalt, siis kas nõue, et taotleja peab olema „siseriiklike õigusaktide nõuetele vastav [...]“, juhul kui need nõuded on sätestatud“, välistab konventsiooni käsitamise vahetult kohaldatavana olukorras, kus taotluse esitajad vastavad kõikidele liikmesriigi õiguses sätestatud taotluse esitamise tingimustele ja/või neil on ilmselgelt õigus esitada taotlus a) menetluses, mille raames kontrollitakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määruse (EL) nr 347/2013 (üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta) alusel ühishuviprojektina määratletud projekti teostusloa menetluse õiguspärasust, ja/või b) menetluses, mille raames kontrollitakse projekti teostusloa menetluse õiguspärasust, kui projekt mõjutab nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivis 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) sätestatud Euroopa ala?

6. Kas liikmesriik saab oma õigusaktides ette näha erandid reeglist, et keskkonnamenetlus ei tohi olla üle jõu käivalt kulukas, kui direktiivis 2011/92/EL ja Århusis 25. juunil 1998. aastal sõlmitud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioonis ei ole sellist erandit ette nähtud?
7. Kas Århusis 25. juunil 1998. aastal sõlmitud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooniga on eelkõige kooskõlas siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt on konventsiooni artikli 9 lõiget 4 rakendavate siseriiklike õigusnormide kohaldamise tingimuseks põhjuslik seos väidetava õigusvastase tegevuse või otsuse ja keskkonnakahju vahel, kusjuures normi eesmärk on tagada, et keskkonnamenetlus ei ole üle jõu käivalt kulukas?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT L 26, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 347/2013 üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1364/2006/EÜ ning muudetakse määrusi (EÜ) nr 713/2009, (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009 (ELT L 115, lk 39).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Protodikeio Rethymnis (Kreeka) 17. augustil 2016 – kriminaalasi K süüdistuses

(Kohtuasi C-475/16)

(2016/C 428/10)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeleiodikeio Rethymnis) (Rethymno esimese astme kriminaalkohus ainuisikulisel koosseisus, Kreeka)

Süüdistatav põhikohtuasjas

K

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artikkel 19 ning ETL artiklid 263, 266 ja 267 ning lojaalse koostöö põhimõtte (ELL artikli 4 lõige 3) – mille kohaselt on liikmesriikidel ja nende pädevatel asutustel kohustus võtta kõik üld- või erimeetmed, et lõpetada liidu õiguse rikkumine ja järgida Euroopa Liidu Kohtu otsuseid, eriti juhul, kui küsimuse all on liidu organite üldkohaldatavate aktide kehtivus – kohustavad liikmesriike tunnistama kehtetuks või muutma vastavalt õigusakti, millega on siseriiklikku õigusesse võetud üle direktiiv, mille Euroopa Kohus hiljem tunnistas kehtetuks seetõttu, et see oli vastuolus aluslepingute või Euroopa Liidu põhiõiguste harta sätetega (neid oli rikutud), et tagada Euroopa Kohtu otsuse täitmine ning lõpetada nii aluslepingute või harta rikkumine ja vältida uusi rikkumisi tulevikus?
2. Kas seoses eelmise küsimusega võib ETL artiklit 266 (endine EÜ artikkel 233) tõlgendada nii, et mõiste „organ või asutus“ hõlmab (laias tähenduses või analoogia alusel) ka liikmesriiki, kes on oma õiguskorda üle võtnud direktiivi, mis hiljem tunnistati kehtetuks seetõttu, et sellega oli rikutud aluslepinguid või hartat, või kas niisugusel juhul võib kohaldada analoogia alusel ETL artikli 260 lõiget 1?
3. Kas juhul, kui vastus eelnevatele küsimustele on sisuliselt jaatav, st juhul, kui liikmesriikidel on kohustus võtta kõik üld- või erimeetmed, et lõpetada liidu esmase õiguse rikkumine, tunnistades kehtetuks või muutes vastavalt õigusakti, millega on siseriiklikku õigusesse võetud üle direktiiv, mille Euroopa Kohus hiljem tunnistas kehtetuks seetõttu, et sellega oli rikutud hartat või aluslepinguid, laieneb see kohustus ka siseriiklikele kohtutele selles mõttes, et nad on kohustatud jätma kohaldamata õigusakti, millega on siseriiklikku õigusesse üle võetud kehtetuks tunnistatud direktiiv – käsitletaval juhul direktiiv 2006/24/EÜ ⁽¹⁾ –, (vähemalt osas), millega on hartat või aluslepinguid rikutud, ning jätta seega arvesse võtmata niisuguste õigusaktide (direktiivi ja siseriikliku ülevõtmisakti) alusel saadud tõendid?

4. Kas siseriiklikud õigusnormid, millega on üle võetud direktiiv 2006/24, mille Euroopa Liidu Kohus tunnistas kehtetuks 8. aprilli 2014. aasta kohtuotsusega Digital Rights Ireland Ltd jt (²) (C-293/12 ja C-594/12) harta rikkumise tõttu, kujutavad endast liidu õiguse kohaldamist, nagu on nõutud harta artikli 51 lõikes 1, ainult sel põhjusel, et nendega on üle võetud direktiiv 2006/24, olenemata sellest, et Euroopa Kohus tunnistas selle viimase hiljem kehtetuks?
5. Et direktiiv 2006/24, mille Euroopa Kohus hiljem tunnistas kehtetuks, võeti vastu eesmärgiga viia Euroopa tasandil ellu ühtlustatud raamistik direktiivi 2002/58/EÜ artikli 15 lõike 1 alusel, et näha ette andmete säilitamine elektroonilise side teenuste osutajate poolt kuritegude ennetamise, uurimise, avastamise ja kohtus menetlemise eesmärgil nii, et elektroonilise side siseturul ei oleks takistusi, siis kas siseriiklikud õigusnormid, millega on siseriiklikku õigusesse üle võetud direktiiv 2006/24, asetuvad direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 konteksti ning kujutavad endast seega liidu õiguse kohaldamist, nagu on nõutud harta artikli 51 lõikes 1?
6. Et liidu liikmesriigi kodaniku võimalik süüdimõistmine kriminaalasjas nagu käsitletaval juhul toob vältimatult kaasa tema liidu õigusest tuleneva vaba liikumise õiguse teostamise piirangud – ehkki need on põhimõtteliselt õigustatud –, siis kas juba seetõttu tuleb asuda seisukohale, et need kriminaalmenetlused kujutavad endast tervikuna liidu õiguse kohaldamist, nagu on nõutud harta artikli 51 lõikes 1?

Juhul kui vastus eelnevatele küsimustele on peamiselt niisugune, et harta on selle artikli 51 lõike 1 alusel kohaldatav, siis esitatakse järgmised küsimused.

7. Kas harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1 on kooskõlas see, kui politsei võib direktiivi 2006/24 ja/või direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 alusel säilitatavate andmetega kriminaaluurimise raames tutvuda ja neid kasutada, kui tegemist on hädaolukorraga ja eelkõige kuriteolt tabamise korral ilma kohtu [või sõltumatu haldusorgani] eelneva loata, mis oleks antud nii, et ettenähtud sisulised ja menetlusnõuded on täidetud?
8. Kas harta artiklite 7 ja 8 ning artikli 52 lõike 1 kohaselt ei ole politsei või muude asutuste, mis ei ole puhtalt kohtuasutused, kriminaaluurimise raames olukorras, kus nad soovivad tutvuda direktiivi 2006/24 ja/või direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 alusel säilitatavate andmetega ja neid kasutada, – eelkõige juhul, kui uurimise eesmärk ei ole niisuguste kuritegude ennetamine, uurimine ja kohtus menetlemine, mis on konkreetselt määratletud ja mille siseriiklik seadusandja on kvalifitseerinud raskeks, – selle isiku võimaliku nõusoleku korral, kelle andmetega on tegemist, vaja nende andmetega tutvumiseks ja nende kasutamiseks kohtu [või sõltumatu haldusasutuse] eelnevat luba, mis oleks antud nii, et ettenähtud sisulised ja menetlusnõuded on täidetud, võttes eelkõige arvesse seda, et nõutavad andmed hõlmavad paratamatult ka kolmandate isikute andmeid (näiteks helistaja ja isik, kellele helistati)?
9. Kas prokuratuuri pelk luba tutvuda kriminaalmenetluse raames direktiivi 2006/24 ja/või direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 alusel säilitatavate andmetega ja neid kasutada on kooskõlas harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1, kui puudub kohtu [või sõltumatu haldusasutuse] eelnev luba, mis oleks antud nii, et ettenähtud sisulised ja menetlusnõuded on täidetud, eriti juhul, kui uurimise eesmärk ei ole niisuguste kuritegude ennetamine, uurimine ja kohtus menetlemine, mille siseriiklik seadusandja on konkreetselt määratlenud ja kvalifitseerinud raskeks?
10. Kas lähtudes Euroopa Kohtu 8. aprilli 2014. aasta kohtuotsusest Digital Rights Ireland Ltd jt (C-293/12 ja C-594/12, EU:C:2014:238, punktid 60 ja 61) ning väljendist „rasked kuriteod“ direktiivi 2006/24 artikli 1 lõikes 1, kujutab see väljend endast Euroopa Liidu õiguse autonoomset mõistet ning kui see on nii, siis missugune on selle mõiste põhisisu, mille alusel võib teatavat kuritegu pidada piisavalt raskeks, nii et see õigustab direktiivi 2006/24 alusel säilitatavate andmetega tutvumist ja nende kasutamist?
11. Kas lähtudes Euroopa Kohtu 8. aprilli 2014. aasta kohtuotsusest Digital Rights Ireland Ltd jt (C-293/12 ja C-594/12, EU:C:2014:238, punktid 60 ja 61) ning olenemata sellest, kas väljend „rasked kuriteod“ direktiivi 2006/24 artikli 1 lõikes 1 on autonoomne mõiste või mitte, on harta artiklites 7 ja 8 ning artikli 52 lõikes 1 sätestatud üldkriteeriumid, mille alusel tuleb konkreetset kuritegu pidada nii raskeks, et see õigustab direktiivi 2006/24 ja/või direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 alusel säilitatud andmetega tutvumist ja nende kasutamist, ning kui see on nii, siis missugused need kriteeriumid on?

12. Kas juhul, kui vastus eelnevale küsimusele on sisuliselt jaatav, tuleb niisuguseks proportsionaalsuse kontrollimiseks uuritava kuriteo tunnuseid lõppkokkuvõttes hinnata a) ainult Euroopa Kohtul või b) siseriiklikul kohtul, lähtudes kriteeriumidest, mille on kindlaks määranud Euroopa Kohus?
13. Kas lähtudes Euroopa Kohtu 8. aprilli 2014. aasta kohtuotsusest *Digital Rights Ireland Ltd jt* (C-293/12 ja C-594/12, EU:C:2014:238, punktid 58–68 ning resolutsioon), on harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1 kooskõlas kriminaalmenetluse raames säilitatavate andmetega tutvumine ja nende kasutamine direktiiviga 2006/24 ja/või direktiivi 2002/58 artikli 15 lõikega 1 kehtestatud andmete säilitamise üldkorra alusel, mis vastab selle kohtuotsuse punktides 60, 61, 62, 67 ja 68 sätestatud eeltingimustele, kuid mitte selle punktides 58, 59, 63 ja 64 sätestatud eeltingimustele?

[See tähendab, kui tegemist on säilitamiskorraga, mis nõuab ühelt poolt kohtu eelnevat luba, mis oleks antud nii, et ettenähtud sisulised ja menetlusnõuded on täidetud, eelkõige niisuguste kuritegude ennetamiseks, uurimiseks ja kohtus menetlemiseks, mille siseriiklik seadusandja on täpselt määranud ja loetlenud ning mille ta on kvalifitseerinud raskeks, ning mis tagab selle, et säilitatavad andmed on tõesti kaitstud kuritarvitamise ohu ning igasuguse ebaseadusliku nendega tutvumise ja nende kasutamise eest (vt selle kohtuotsuse punktid 60, 61, 62, 67 ja 68), ning mis teiselt poolt võimaldab andmeid säilitada a) vahet tegemata kõikide isikute puhul, kes kasutavad elektroonilise side teenuseid, ilma et nende (süüdistatavate või kahtlustatavate) isikute kohta oleks teada midagi, mis näitaks – kasvõi kauget – seost nende isikute ja mingi raske kuriteo vahel, enne kui ilmneb asjaolu, millega seoses elektroonilise side teenuste osutajatelt teavet nõutakse; b) ilma et nõutud andmed peaksid enne uurimise esemeks oleva faktilise asjaolu ilmnenemist puudutama i) kindlat ajavahemikku ja/või kindlat geograafilist piirkonda ja/või kindlat isikute ringi, kes võivad olla ühel või teisel viisil seotud raske kuriteoga, ega ii) isikuid, kelle andmete säilitamine võiks muudel põhjustel aidata ennetada, uurida või kohtus menetleda raskeid kuritegusid; c) ajavahemiku jooksul (käsitletaval juhul 12 kuud), mis on kehtestatud, ilma et kõnesoleva direktiivi artiklis 5 kindlaks määratud andmekatgoriate vahel oleks kuidagi vahet tehtud selle põhjal, kas need võivad aidata taotletavat eesmärki saavutada, või asjaomaste isikute põhjal (vt viidatud kohtuotsuse punktid 58, 59, 63 ja 64.)

14. Kas juhul, kui vastus eelnevale küsimusele on sisuliselt niisugune, et niisuguste andmetega tutvumine ja nende kasutamine ei ole harta artiklitega 7 ja 8 ning artikli 52 lõikega 1 kooskõlas, peab siseriiklik kohus siseriikliku õigusakti, millega on siseriiklikku õigusesse üle võetud direktiiv 2006/24, mille Euroopa Kohus kehtetuks tunnistas, või akti, mis põhineb direktiivi 2002/58 artikli 15 lõikel 1, vastuolu tõttu hartaga kohaldamata jätma ega tohi seega nende alusel säilitatud ja saadud andmeid arvesse võtta?
15. Kas lähtudes direktiivist 2006/24, eelkõige selle põhjendusest 6, mille kohaselt on „[õ]iguslikud [...] erinevused siseriiklike sätete vahel, mis käsitlevad andmete säilitamist kuritegude ennetamiseks, uurimiseks, avastamiseks ja kohtus menetlemiseks, [...] takistuseks [...] siseturul“, selle direktiivi artikli 1 lõikes 1 nimetatud eesmärgist, milleks on „ühtlustada liikmesriikide sätteid“, ning ülejäänud põhjendustest, eelkõige põhjendustest [3, 4, 5, 11 ja 21] ning ka Euroopa Kohtu 10. veebruari 2009. aasta kohtuotsusest *Iirimaa vs. parlament ja nõukogu* (C-301/06, EU:C:2009:68, punktid 70–72), kujutab see, kui jõus hoitakse seadust, millega on direktiiv 2006/24 siseriiklikku õiguskorda üle võetud, hoolimata sellest, et Euroopa Kohus selle direktiivi kehtetuks tunnistas, endast siseturu loomise ja toimimise takistust olukorras, kus ühtegi hilisemat liidu õigusakti ei ole veel jõustunud?
16. Eelkõige: kas see, kui jõus hoitakse seadust, millega on direktiiv 2006/24 siseriiklikku õiguskorda üle võetud, hoolimata sellest, et Euroopa Kohus selle kehtetuks tunnistas, või siseriiklikku seadust, mis põhineb direktiivi 2002/58 artikli 15 lõikel 1, kujutab endast siseturu loomise ja toimimise takistust seepärast, et on täidetud kõik järgmised tingimused või siis üks nendest:
- a) asjaomastes siseriiklikes õigusnormides on sätestatud objektiivsed kriteeriumid ja sisulised tingimused, mille alusel pädevad siseriiklikud asutused võivad tutvuda muu hulgas säilitatavate liiklus- ja asukohaandmetega ning neid seejärel kasutada kuriteo ennetamiseks, uurimiseks, avastamiseks ja kohtus menetlemiseks, kuid need kriteeriumid ja tingimused viitavad teatavale õigusvastaste tegude loetelule, mille on koostanud siseriiklik seadusandja oma kaalutusõigust kasutades ja ilma, et liidu tasandil oleks seda küsimust ühtlustatud;

b) asjassepuutuvates siseriiklikes õigusnormides on säilitatavate andmete kaitse ja turve eesmärgil sätestatud tehnilised nõuded ja tingimused, kuid neid tingimusi ja nõudeid ei ole liidu tasandil ühtlustatud.

17. Kas juhul, kui vastus vähemalt ühele eelnevale küsimusele on jaatav, peab siseriiklik kohus jätma vastavalt liidu õigusele kohaldamata siseriikliku õigusakti, millega on siseriiklikku õigusesse üle võetud direktiiv 2006/24, mille Euroopa Kohus tunnistas kehtetuks, sest see takistab siseturu loomist ja toimimist, ning jätma seega arvesse võtmata säilitatavad andmed, millega oli direktiivi 2006/24 või direktiivi 2002/58 artikli 15 lõike 1 alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide alusel võimalik tutvuda?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ (ELT 2006, L 105, lk 54).

⁽²⁾ EU:C:2014:238.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) 7. septembril 2016 –
Georg Stollwitzer versus ÖBB Personenverkehr AG**

(Kohtuasi C-482/16)

(2016/C 428/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Innsbruck

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Georg Stollwitzer

Kostja: ÖBB Personenverkehr AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas kehtivat liidu õigust, eelkõige liidu õiguse üldpõhimõtteks olevat võrdse kohtlemise põhimõtet, vanuse tõttu diskrimineerimise keelu üldpõhimõtet ELL artikli 6 lõike 3 ja [Euroopa Liidu] põhiõiguste harta artikli 21 tähenduses, diskrimineerimiskeeldu, mis on seotud töötajate liikumisvabadusega vastavalt ETL artiklile 45, ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel ⁽¹⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis võtavad selleks, et kaotada vanuse tõttu diskrimineerimine (nimelt asjaolu, et Austria föderaalraudtee töötajate enne 18. eluaasta täitumist töötatud aega ei võetud arvesse), mille Euroopa Kohus otsuses *Gotthard Starjakob* ⁽²⁾ tuvastas, küll väikese osa Austria föderaalraudtee töötajate puhul, keda varasema korra alusel diskrimineeriti, arvesse enne 18. eluaasta täitumist töötatud aega (siiski ainult sisuliselt Austria föderaalraudtee ja sarnaste avalik-õiguslike raudteeinfrastruktuuri- ja/või raudtee-ettevõtjate juures Euroopa Liidus, Euroopa Majanduspiirkonnas ning riikides, millega Euroopa Liit on sõlminud assotsiatsiooni- ja/või vaba liikumise lepingud), kuid ei võta Austria föderaalraudtee töötajate ülekaaluka osa puhul, keda algselt diskrimineeriti, arvesse kogu muud enne 18. eluaasta täitumist töötatud aega, eelkõige ka seda aega, mis võimaldab asjaomastel Austria föderaalraudtee töötajatel oma tööülesandeid edukamalt täita, nagu näiteks eelnevalt töötatud aega era- ja muude avalik-õiguslike transpordiettevõtjate ja/või infrastruktuuri-ettevõtjate juures, kes toodavad, turustavad või hooldavad tööandja infrastruktuuri (veeremit, rööpaid, juhtmestikke, elektri- ja elektroonikaseadmeid, signalisatsiooni- ja blokeerimisseadmeid, raudteejaamu jms), või sarnaste ettevõtjate juures, ning mis määrab seega tegelikult Austria föderaalraudtee töötajate ülekaaluka osa jaoks, keda varasema korra alusel diskrimineeriti, lõplikult kindlaks erineva kohtlemise vanuse alusel?

2. Kas liikmesriigi tegevus, kes on raudteetranspordiettevõtja 100 % omanik ja tegelikkuses selle ettevõtja töötajate tööandja, vastab juhul, kui kõnealune liikmesriik püüab jätta kõnealused töötajad ilma neile liidu õigusest tulenevast õigusest nõuda töötasu tagantjärele maksmist selle tõttu, et Euroopa Kohus on mitmes otsuses (*David Hütter*⁽³⁾), *Siegfried Pohl*⁽⁴⁾), *Gotthard Starjakob*) tuvastanud diskrimineerimise muu hulgas vanuse tõttu, mida on kinnitatud ka mitmes siseriiklikus kohtuotsuses, muu hulgas ka Oberster Gerichtshofi (Austria kõrgeim kohus) otsuses (8 ObA 11/15y), puht fiskaalpoliitilistel põhjustel tagasiulatuvate seadusemuudatustega aastatel 2011 ja 2015, sellele liikmesriigile liidu õigusest tuleneva vastutuse tekkimise tingimustele, mis on Euroopa Kohtu praktikas kehtestatud, eelkõige tingimusele, et liidu õigust, nagu näiteks direktiivi 2000/78/EÜ artikli 2 lõiget 1 koosmõjus artikliga 1, mida on Euroopa Kohtu mitmes otsuses (*David Hütter*, *Siegfried Pohl*, *Gotthard Starjakob*) tõlgendatud, on piisavalt selgelt rikutud?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

⁽²⁾ *Starjakob*, C-417/13, EU:C:2015:38.

⁽³⁾ *Hütter*, C-88/08, EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ *Pohl*, C-429/12, EU:C:2014:12.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Taranto (Itaalia) 8. septembril 2016 –
kriminaalasi Antonio Semeraro süüdistuses**

(Kohtuasi C-484/16)

(2016/C 428/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Taranto

Põhikohtuasja pool

Antonio Semeraro

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiviga 2012/29/EL⁽¹⁾, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK, mis on Itaalia õigusesse üle võetud 15. detsembri 2015. aasta seadusandliku dekreediga nr 212 (*G.U.*, 5.1.2016, üldseeria nr 3), täpsemalt selle direktiivi 2012/29/EL põhjendustega 9, 66 ja 67 ning artikli 2 lõike 1 punktiga a, arvestades ELTL artiklit 83, Itaalia põhiseaduse artikleid 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 49, 51, 53 ja 54, on vastuolus karistusseadustiku artiklis 594 sätestatud kuriteo kehtetuks muutmine, mis nähakse ette 15. jaanuari 2016. aasta seadusandliku dekreediga nr 7 artiklis 1 ja sellele järgnevatel artiklites?

⁽¹⁾ ELT L 315, lk 57.

**Telefónica S.A. 11. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 28. juuni
2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/13: Telefónica versus komisjon**

(Kohtuasi C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Telefónica S.A. (esindajad: advokaadid J. Folguera Crespo ja P. Vidal Martínez)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada kohtuotsus ja otsus⁽¹⁾ põhjenduste punktis 2 esitatud põhjustel, tuvastades, et Telefónica tegevuse puhul ei esinenud eesmärgil põhinevat piirangut.
- teise võimalusena tühistada kohtuotsus põhjenduste punktis 1 esitatud põhjustel, saata kohtuasi Üldkohtusse tagasi tunnistajate ärakuulamiseks, millest keelduti, ning Telefónica tühistamishagi sisuliseks lahendamiseks Üldkohtus kogutud tõendite alusel.
- kolmanda võimalusena ja põhjenduste punktis 3 esitatud põhjustel
 - tühistada kohtuotsuse resolutsiooni punkt 1;
 - tunnistada Telefónica tegevuse väiksemat raskust ja menetluskohandamise põhjenduse punktis 3 viidatud kergendavate asjaolude esinemist; ja
 - määrata kindlaks trahvisumma vähendamise protsent, mida tuleb kohaldada väiksema raskuse ja viidatud kergendavate asjaolude alusel kooskõlas selles põhjenduses esitatuga.
- mõista komisjonilt välja Telefónica esimese astme menetlusega ja käesoleva Euroopa Kohtu menetlusega seotud kohtukulud.
- lubada menetluskohandamise suuremat mahukust, mis ületab veidi Euroopa Kohtu praktilises juhendis soovitatut, arvestades kohtuasja majanduslikku mõju apellandile ja esitatud argumentide keerukust.

Väited ja peamised argumendid

1. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 ja artikli 48 lõike 2 ning Üldkohtu kodukorra artikli 68 rikkumine tunnistajate ärakuulamise taotluse rahuldamata jätmise tõttu. – Üldkohtu poolt tõendina tunnistajate ärakuulamise taotluse rahuldamata jätmise asetas Telefónica kaitsetusse olukorda, kuna keelduti kohtuasja otseseks lahendamiseks olulisest ja määravast tõendamisvahendist. Üldkohtu tegutsemisviis kutsus esile neli peamist vastuväidet: i) teleoloogilise vastuolu vastuväide; ii) ebaproportsionaalse tõendamiskohandamise vastuväide; iii) tõendina tunnistajate ärakuulamise ennatliku järelduse vastuväide; ja iv) kaalumise tasakaalutuse vastuväide.
2. ETLT artikli 101 rikkumine, kuna valesti on kohaldatud eesmärgil põhinevaid piiranguid käsitlevat kohtupraktikat ning põhjendamise ja süütuse presumptsiooni põhimõtteid.

Teise võimalusena:

3. Viga rikkumise väiksema raskuse ja Telefónica kergendavate asjaolude hindamisel. – Telefónica leiab, et Üldkohtus ei võtnud oma hinnangus arvesse lisategureid, mis toovad esile tegevuse väiksema raskuse ja mille tulemusel oleks trahvi vähendatud täiendavalt trahvi vähendamisele komisjoni poolt.

⁽¹⁾ Komisjoni 23. jaanuari 2013. aasta otsus C(2013)306 (final) ETLT artikli 101 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom)

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – *Søndagsavisen versus komisjon*

(Kohtuasi T-167/14) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Kirjalikule meediale antud tootmise ja innovatsiooniabi — Otsus vastuväiteid mitte esitada — Otsus tunnistada riigiabi siseturuga kokkusobivaks — Huvitatud isikute menetlusõigused — Tõsiste raskuste puudumine — Põhjendamiskohustus)

(2016/C 428/14)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Søndagsavisen A/S (Søborg, Taani) (esindajad: advokaadid M. Honoré ja C. Fornø, hiljem advokaat M. Honoré)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: L. Grønfeldt ja B. Stromsky)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Taani Kuningriik (esindajad: C. Thorning, keda abistab advokaat R. Holdgaard)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada komisjoni 20. novembri 2013. aasta otsus C(2013) 7870 final, mis käsitleb Taani Kuningriigi poolt teatatud kirjalikule meediale antud tootmise ja innovatsiooni riigiabi SA.36366 (2013/N).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Søndagsavisen A/S kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Taani Kuningriik kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 223, 14.7.2014.

Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – *Perry Ellis International Group versus EUIPO – CG (p)*

(Kohtuasi T-350/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Taotlus registreerida Euroopa Liidu kujutismärk, mida võidakse tajuda p-tähena — Varasemad Euroopa Liidu ja siseriiklikud kujutismärgid P PROTECTIVE ja P — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2016/C 428/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahama saared) (esindajad: advokaadid O. Günzel, V. Ahmann ja C. Tenkhoff)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer ja D. Gája)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Körber ja T.-E. Vlah)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. aprilli 2015. aasta otsuse (asi R 2441/2014-4) peale, mis käsitleb CG Verwaltungsgesellschafti ja Perry Ellis International Group Holdingsi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Perry Ellis International Group Holdings Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 270, 17.8.2015.

Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – Guccio Gucci versus EUIPO – Guess? IP Holder (nelja omavahel põimunud G kujutis)

(Kohtuasi T-461/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Nelja omavahel põimunud G-d kujutav Euroopa Liidu kujutismärk — Varasem Euroopa Liidu, siseriiklik ja rahvusvaheline kujutismärk G — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2016/C 428/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Guccio Gucci SpA (Firenze, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. L. Roncaglia, F. Rossi ja N. Parrotta)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Bonne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: barrister D. McFarland)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 27. mai 2015. aasta otsuse (asi R 2049/2014-4) peale, mis käsitleb Guccio Gucci ja Guess? IP Holderi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud, sealhulgas Guess? IP Holder LP-l Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetluses tekkinud kulud välja Guccio Gucci SpA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 328, 5.10.2015.

Üldkohtu 11. oktoobri 2016. aasta otsus – Guccio Gucci versus EUIPO – Guess? IP Holder (nelja omavahel põimunud G kujutis)

(Kohtuasi T-753/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Nelja omavahel põimunud G-d kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Varasem Euroopa Liidu ja rahvusvaheline kujutismärk G — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2016/C 428/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Guccio Gucci SpA (Firenze, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. L. Roncaglia, F. Rossi ja N. Parrotta)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Bonne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: barrister D. McFarland)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. oktoobri 2015. aasta otsuse (asi R 1703/2014-4) peale, mis käsitleb Guccio Gucci ja Guess? IP Holderi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas Guess? IP Holder LP-l Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetluses tekkinud kulud välja Guccio Gucci SpA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 78, 29.2.2016.

Üldkohtu 28. septembri 2016. aasta määrus – PAN Europe jt versus komisjon

(Kohtuasi T-600/15) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Taimekaitsevahendid — Toimeaine sulfoksafloor — Rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisasse kandmine — Otsese mõju puudumine — Vastuvõetamatus)

(2016/C 428/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brüssel, Belgia), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgia), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Itaalia) (esindajad: advokaadid B. Kloostra ja A. van den Biesen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen ja P. Ondrůšek)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 27. juuli 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1295, millega kiidetakse heaks toimeaine sulfoksafloor vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa (ELT 2015, L 199, lk 8).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Vajadus otsustada European Crop Protection Associationi (ECPA), Dow AgroSciences Ltd ja Dow AgroSciences Iberica SA menetlusse astumise avalduste üle on ära langenud.
3. Jätta Pesticide Action Network Europe'i (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination'i (Bee Life), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Jätta PAN Europe'i, Bee Life'i, Unaapi, komisjoni, ECPA, Dow AgroSciences'i ja Dow AgroSciences Iberica enda kohtukulud, mis on seotud menetlusse astumise avaldustega, nende endi kanda.

(¹) ELT C 59, 15.2.2016.

1. septembril 2016 esitatud hagi – IPA versus komisjon

(Kohtuasi T-635/16)

(2016/C 428/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: SC IPA SA (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat L. Vasilescu)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada kostja poolt 28. juunil 2016 väljastatud võlateged nr 3241608864 summas 63 653,58 eurot ja nr 3241608865 summas 9 690,30 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab oma hagi põhjendamiseks sisuliselt seda, et vaidlus puudutab sellise lepinguga seotud kaudsete kulude arvutamist, mille hageja on sõlminud soodustatud isikuna. Mõned aastad pärast lepingu sõlmimist, kohaldas aga komisjon väärade kaudsete kulude arvutamise meetodit, mis ei ole kooskõlas lepingu tingimustega ja on vastuolus raamatupidamisarvestuses üldtunnustatud põhimõtete ja tavadeaga.

Hageja hinnangul põhines komisjon oma väidetes auditil ning nõustus kõikide audiitori järeldustega, ilma et ta oleks märganud, et audiitorite kasutatud kaudsete kulude arvutamise meetod rikub esiteks raamatupidamisarvestuse põhimõtteid ja tavaid, mis on samuti lepinguga esmätahsatsena ette nähtud, ning teiseks raamatupidamisarvestuses üldtunnustatud põhimõtteid ja tavaid.

Hageja väidab lisaks, et lepinguga seotud kaudsete kulude hindamiseks audiitori kasutatud arvutusmeetodid, millega komisjon nõustus, olid põhjendamatult erinevad soodustatud isiku raamatupidamissüsteemist, samas kui lepingu kohaselt oleks tulnud kõik kulud kindlaks määrata vastavalt soodustatud isiku tavapärastele raamatupidamise ja haldamise põhimõtetele ja tavadele. Soodustatud isiku raamatupidamissüsteem oli ainus lepingu jaoks lubatud raamatupidamissüsteem ning puudus igasugune alus muuta või jätta heaks kiitmata raamatupidamistoimingud, mida soodustatud isik kasutas lepinguga seotud kaudsete kulude arvutamiseks.

Lõpuks väidab hageja, et audiitor hindas auditeerimise ajal alla lepinguga seotud kaudsete kulude tegeliku väärtuse ning kuna komisjon nõustus täielikult audiitori järeldustega, väljastas ta 28. juunil 2016 võlateated nr 3241608864 summas 63 653,58 eurot ja nr 3241608865 summas EUR 9 690,30 eurot, et nõuda sisse auditis kirjeldatud kulude erinevused.

19. septembril 2016 esitatud hagi – Malta versus komisjon

(Kohtuasi T-653/16)

(2016/C 428/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Malta Vabariik (esindaja: A. Buhagiar)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 13. juuli 2016. aasta otsus, mis on vastu võetud määruse (EÜ) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ alusel ja puudutab taotlust tutvuda dokumentidega, mis on registreeritud viitenumbri GESTDEM 2015/5711 all;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et järgitud ei ole määruses nr 1049/2001 ette nähtud menetlustähtaegu.
2. Teine väide, et dokumentidega tutvumise taotlust on ebaõigesti käsitatud uue taotlusena.
3. Kolmas väide, et tema taotlust on ebaseaduslikult laiendatud korduva taotluse läbivaatamise etapis.
4. Neljas väide, et kostja käsitles vaidlusaluses otsuses dokumente, mis olid mõeldud saatmiseks kolmandale isikule ja mitte avaldamine rikub määruse nr 1224/2009 ⁽²⁾ artiklit 113.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 1/3, lk 331).

⁽²⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT 2009, L 343, lk 1).

13. septembril 2016 esitatud hagi – Foshan Lihua Ceramic versus komisjon**(Kohtuasi T-654/16)**

(2016/C 428/21)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Hiina) (esindajad: advokaadid B. Spinoit ja D. Philippe)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 11. juuli 2016. aasta rakendusotsus C(2016) 2136, millega lükatakse tagasi dumpinguaspektidega piirduva osalise vahepealse läbivaatamise taotlus seoses lõplike dumpinguvastaste meetmetega, mis kehtestati Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 917/2011;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja väite, et kostja rikkus nõukogu 30. Novembri 2009.aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed⁽¹⁾ artikli 17 lõiget 3 koostoides artikli 11 lõikega 3 ja artikli 11 lõikega 5.

⁽¹⁾ ELT L 34, 2009, lk 51.

23. septembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 18. juuli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas F-68/15, Possanzini versus Frontex**(Kohtuasi T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Apellatsioonkaebuse esitaja: Daniele Possanzini (Pisa, Itaalia) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Teine menetluspool: Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuur

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 18. juuli 2016. aasta määrus, millega jäeti tema hagi rahuldamata;
- rahuldada esimeses kohtuastmes rahuldatud nõuded;
- mõista kõik kohtukulud välja teiselt menetluspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet.

1. Esimene kaheks osaks jagunev väide, mille kohaselt on rikutud Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuuri (Frontex) peadirektori 27. augusti 2009. aasta otsuse, millega kehtestatakse töötajate hindamise menetlus (edaspidi „27. augusti 2009. aasta otsus“) artikli 11 lõikeid 4, 5 ja 6, tõlgendatuna Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõigete 1 ja 2 alusel.
 - Esimene osa, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei analüüsinud hageja poolt esimeses kohtuastmes esitatud väidet, mis käsitles eelneva dialoogi puudumist aruande kinnitaja ja hindaja vahel.
 - Teine osa, et vaidlustatud kohtumääruses on rikutud õigusnormi, kuna kohus ei analüüsinud omal algatusel asjaolu, et aruande kinnitaja ja hindaja vahel puudus eelnev dialoog.
2. Teine väide, et rikutud on 27. augusti 2009. aasta otsuse artikli 2 lõiget 2, kuna eiratud on asjaolu, et Frontexis eristatakse aruande kinnitaja ja hindaja rolle.

7. oktoobril 2016 esitatud hagi – Fair deal for expats jt versus komisjon

(Kohtuasi T-713/16)

(2016/C 428/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fair deal for expats ja teised 8 (Lauzun, Prantsusmaa) (esindajad: *solicitor* R. Croft, *solicitor* L. Nelson, *solicitor* E. Hazzan, *barrister* P. Green, *barrister* H. Warwick, *barrister* M. Gregoire)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada, et ühelt poolt Euroopa Liidu Komisjoni presidendi juhised, mis edastati elektrooniliselt 28. juuni 2016. aasta kirjas ELi volinike kolleegiumiliikmetele ning mida mainiti president Junckeri kõnes Euroopa Parlamendi plenaaristungil Brüsselis 28. juunil 2016 (SPEECH/16/2356), milles keelati komisjonil igasugused, nii ametlikud kui mitteametlikud läbirääkimised Ühendkuningriigi valitsusega enne, kui viimane ei ole teatanud oma kavatsusest ELi välja astuda ELi lepingu artikli 50 alusel, ja teiselt poolt Euroopa Liidu Komisjoni presidendi avaldus, mille kohaselt andis ta ELi volinike kolleegiumi liikmetele eelnimetatud juhise nn presidendi määruse kujul, nagu ta sõnaselgelt märkis selles kõnes Euroopa Parlamendi plenaaristungil Brüsselis 28. juunil 2016, mis on salvestatud komisjoni pressiteate nii inglise- kui prantsusekeelses versioonis sellest kõnest (SPEECH/16/2353), on ELTL artikli 264 lõike 1 alusel kehtetud, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlusalused meetmed ei tugine ühelegi õiguslikule alusel või ühelegi asjakohasele õiguslikule alusele.

Hagejad väidavad, et:

- ükski õiguslik alus ei luba komisjonil keelduda astuda läbirääkimistesse Ühendkuningriigi valitsuse ja teiste isikutega Ühendkuningriigis toimunud mittesiduva referendumi tulemusel, oodates teadet ELi lepingu artikli 50 alusel;
- vaidlusalused meetmed ei tugine ühelgi objektiivsel asjaolul ning sellest võib mõistlikult järeldada, et need tuginevad nende autori veendumustel;
- vaidlusalused meetmed võeti vastu võimu kuritarvitaval viisil, sest kõnes nendest teatamine kui „presidendi määrusest“ oli Euroopa Parlamendile, Euroopa Komisjoni ja teiste ELi institutsioonide töötajatele ja ametnikele, liikmesriikide valitsustele ja ELi kodanikele eksitav.

2. Teine väide, et vaidlusalused meetmed on Ühendkuningriigi ja tema kodanike suhtes rahvuse alusel diskrimineerivad, mis on vastuolus ELTL artikliga 18.

Hagejad väidavad, et:

- vaidlusaluste meetmete eesmärk on keelata komisjonil pidada läbirääkimisi Ühendkuningriigi valitsuse esindajatega;
- Ühendkuningriik, tema kodanikud ja eelkõige hagejad on seetõttu pandud oluliselt ebasoodsamasse olukorda;
- vaidlusalused meetmed panevad hagejad lisaks ebasoodsamasse olukorda nende põhiõiguste, sh liikumisvabaduse kasutamise osas.

3. Kolmas väide, et vaidlusalused meetmed on vastuolus hagejate ELi õigusest tulenevate põhiõigustega.

Hagejad väidavad, et:

- vaidlusalused meetmed on vastuolus hagejate ELTL artikli 20 lõikest 1 tulenevate õigustega, sh õigusega vabalt liikuda, mis on muu hulgas tagatud ELTL artikli 20 lõike 2 punktiga a, artikli 21 lõikega 1 ning artiklitega 45 ja 49, ja kodanikuõiguste direktiiviga 2004/38/EÜ⁽¹⁾;
- vaidlusalused meetmed on vastuolus hagejate õigustega, mis on tagatud põhiõiguste hartas.

4. Neljas väide, et vaidlusalused meetmed võeti vastu vastuolus lojaalse koostöö põhimõttega ELi artikli 4 lõike 3 alusel.

Hagejad väidavad, et vaidlusalused meetmed keelavad sõnaselgelt komisjonil ja tema töötajatel tegutsemast kooskõlas lojaalse koostöö põhimõttega, andes Ühendkuningriigile ja teistele ELi institutsioonidele nõu asutamislepingutest tulenevate ülesannete täitmisel.

5. Viies väide, et kuna vaidlusalused meetmed võeti tervikuna või osaliselt vastu selleks, et takistada või heidutada teiste ELi liikmesriikide kodanikke oma seisukohti vabalt väljendama (ELi liikmelisse osas), mis on kaitstud põhiõiguste harta artikliga 11, siis on need meetmed õigusvastased.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET